

Ἄπεμακρύνθη διὰ τὸ μὴ προκαλέσω τὴν περιέργειαν τῶν διαβατῶν καὶ τὴν ἀπεχαιρέτησά με ἐν βλέμμα πλήρες σιοργῆς καὶ εὐγνωμοσύνης.

Πηγαίνω κάτω ἀπὸ τὸ φῶς τοῦ φαναριοῦ, ξετυλίγω τὸ κατάλευκο, οἶον τὴ παρθενικὴ ψυχὴ της, χαρτὶ καὶ διαβάζω. «Μὴ ζητεῖτε, κύριε, τὴν εὐτυχίαν εἰς τὰ παράθυρα. Κατοικεῖ πειρὸ ψηλά. Ἡ πατρίς της εἶνε περισσότερον γαλανὴ ἀπὸ τὰ μάτια μου».

Ἐδῶ ἐτελείωσεν ἡ διήγησις τοῦ Ἀλκιβιάδου. Οὕτε αὐτὸς εἶπε τίποτε—δὲν εἶχε τὸ θάρρος—οὔτε ἐγὼ—δὲν εἶχα τὴν ἀδιακρισίαν.

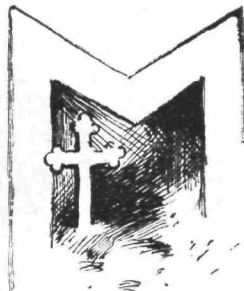
Ἐπειτα ἀπὸ ὀλίγην ὥραν διέκοψε τὴν σιγὴν μας ἡ φωνὴ τοῦ φίλου μου.

— Παιδί, φέρε μας δυὸ μπίρες ἀκόμα...

Δ. Ι. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΜΑΡΑΓΔΑ ΒΟΥΤΣΙΝΑ

ΕΓΓΛΗΝ ἀπώλειαν ὑπέστη ὁ μουσικὸς κόσμος τῶν Ἀθηνῶν ἐν τῷ προσώπῳ τῆς νεαρᾶς καλλιτέχνιδος Σμαράγδας Βουτσίνα. Μετὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας τοῦ 1902 ἀνηρπάγη αἰφνιδίως μέσα ἀπὸ τὰς ἀγκάλας τῆς λατρευομένης αὐτὴν οἰκογενείας της, τὴν ὁποῖαν ὁ φοικτὸς θάνατός της ἐδύθισεν εἰς αἰ-

ώνιον πένθος.

Βαθύτατα ἠσθάνθη τὴν ἀπώλειαν τῆς Σμαράγδας Βουτσίνα τὸ Ὁδεῖον, τοῦ ποίου ὑπῆρξε γέννημα καὶ θρέμμα ἡ ἀληθὴς καλλιτέχνης, καὶ τὸ ὅποῖον ἔχασε διὰ τοῦ προώρου αὐτῆς θανάτου ἓνα τῶν κυριωτέρων αὐτοῦ παραγόντων.

Ἀπὸ τοῦ πρώτου ἔτους τῆς ἀναδιοργανώσεως τοῦ Ὁδείου ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Κου Νάζου, ἐνεγράφη ἡ νεαρῶτατη Σμαράγδα Πετροπούλου εἰς τὴν τάξιν τοῦ κλειδοκυμβάλου τῆς Δορὸς φόν Λόττνερ, καθηγητρίας τότε τοῦ Ὁδείου, ὑπὸ τὴν πεφωτισμένην διδασκαλίαν τῆς ὁποίας ἀνέπτυξε θαυμασίως τὸ σπάνιον τάλαντόν της.

Διότι ἡ Σμαράγδα Βουτσίνα ἦτο ἀπὸ τὰς ὀλίγας φύσεις αἱ ὁποῖαι ἔχουν ὡς φυσικὸν δῶρον τὴν μουσικὴν. Ὡς μαθήτρια ἀπὸ τῆς πρώτης ἐνώπιον τοῦ κοινοῦ ἐκτελέσεώς της, τοῦ concert εἰς τὸ ἔλασσον τοῦ Μότσαρτ, διεκρίθη διὰ τὴν λεπτότητα τοῦ μουσικοῦ της αἰσθηματος τὴν ἀκεραίαν ἀπόδοσιν τῆς μουσικῆς ἐννοίας, καὶ τὰς ὡραίας γραμμάς τῆς μουσικῆς της φράσεως. Τὰ πλεονεκτήματά της αὐτὰ βαθμύδον ἀναπτυσσόμενα κατέστησαν βραδυτέρον χαρακτηριστικὰ ἰδιαίτερα τῆς ἐκτελέσεώς της. Ὅχι ἡ θορυβώδης ἐπίδειξις μηχανικῆς ὑπεροχῆς, οὔτε ἀκροβατισμοὶ ἐκπληρόντες, τὸ ὅποῖον δυστυχῶς τείνει νὰ καταστῇ τὸ ἰδανικὸν τῆς νεωτέρας πιανιστικῆς τέχνης, ἀλλ' ἡ καθαρά

Σμαράγδα Βουτσίνα.

καὶ ἀγνὴ μουσικὴ ἀπόδοσις ὡραίων ἐννοιῶν καὶ ἀπαλῶν φράσεων. Διὰ τοῦτο διεκρίθη πᾶν τότε ἡ Σμαράγδα Βουτσίνα εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων τοῦ Beethoven, τοῦ Chopin, καὶ τοῦ Schumann. Θὰ μείνῃ ἀληθιμόνιτος δι' ὅσους τὴν ἤκουσαν, ἡ ὑπὸ τῆς ὀρχήστρας συνοδευομένη ἐκτέλεσις της τοῦ 6. Concert τοῦ Σοπὲν ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Μουσικῆς Ἑταιρίας.

Τὸ λεπτότατον μουσικὸν αἶσθημά της εἶχεν ἤδη κατορθώσει νὰ μεταδώσῃ εἰς τὰς ἐν τῷ Ὁδεῖῳ μαθητρίδας της, θὰ ἔδρεπε δὲ ἐντὸς ὀλίγου ἀναμφιδόλως ἀφθονωτάτους καὶ ὡραίους τοὺς καρποὺς τῆς ἐπιμελοῦς καὶ καλλιτεχνικοτάτης διδασκαλίας της, ἂν ὁ σκληρὸς καὶ ἀπρόοπτος θάνατος της δὲν τὴν ἀφήρπαζε τόσον προώρως.

ΑΥΡΑ ΔΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

★ ΓΝΩΜΑΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΩΝ ★

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΑ ΚΑΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΑΙ

ΥΖΗΤΗΣΕΙΣ γίνονται περὶ τῆς παρ' ἡμῖν καλλιτεχνικῆς κινήσεως καὶ ἐπὶ τῶν καλλιτεχνικῶν ἐκθέσεων καὶ τῆς ἐλληνικῆς τέχνης γινώμην διάφοροι προβάλλοντες εἰς τὰς ὁποίας προσέρχεται καὶ ἡ γνώμη

τοῦ ὑπογεγραμμένου.

Τέχνη Ἑλληνικὴ σήμερον δὲν ὑπάρχει εἰς τὴν χώραν τοῦ Ἀπελλοῦ καὶ τοῦ Παρασσίου.